

Drawing by John R Hume,
courtesy of Scotland's Churches Trust

St Mary Magdalene's Church

7, Glenearn Road, Perth, PH2 0BD

Tel: 01738 336141

Rev. Bogdan Palka S.D.S. - Parish Administrator

Rev. Krzysztof Jablonski (07851 735590) - Permanent Deacon

PARISH MOTTO - 'THE BEST IS YET TO COME'

3 Niedziela Zwykła B

21 Stycznia 2024

Przemija postać świata

Pewien człowiek, idąc ulicą, dostrzegł swojego przyjaciela, który spacerował ze swoim psem, bernardynem. Nie było by w tym nic dziwnego, gdyby nie fakt, że przyjaciel z psem na smyczy szedł zygakiem, od drzewka do drzewka. „Witaj, przyjacielu, dokąd idziesz?” – zagadnął. „Nie wiem, zapytaj mojego psa!” – odpowiedział tamten. Okazuje się, że można być właścicielem psa, ale to nie my jego, ale on nas posiada. Co oznacza zatem Pawłowe wezwanie z Pierwszego Listu do Koryntian, że mamy stawać się jak „ci, którzy nabywają, jak gdyby nie posiadali”? To znaczy nabywać tak, żeby to, co nabywamy, nie posiadało nas w niewolę. Czy nie śmieszny jest ktoś, kto kupił sobie nowy sprzęt elektroniczny, a następnie skarży się, że nie może wyjść z domu, bo musi z niego korzystać? Albo ktoś, kto kupił nowy samochód i całe dni spędza na podziwianiu, myciu i dopieszczaniu go, a noce na pilnowaniu, by go nikt nie ukradł?

W czym tkwi owa śmieszność? W tym, że elektronika czy samochód nie są warte naszego życia. Mają służyć nam, a nie my im. Jeśli jest odwrotnie, oddalamy się od prawdziwego szczęścia. Dlaczego? Ponieważ nie znamy właściwej hierarchii wartości, traktując jako coś najważniejszego

rzeczy i sprawy mało istotne. To tak, jakby ktoś chciał, żeby go odwiedzić do domu, ale próbował do tego przekonać nie kierowcę taksówki, ale... oponę. Kiedy tak spojrzymy na życie, łatwiej będzie zgodzić się na to, że dzisiejszy fragment z Pierwszego Listu do Koryntian nie jest jakimś przeżytkiem, mającym tylko zniechęcić nas do cierpania z życia jak najwięcej przyjemności. Nie chodzi o to, by zanegować wszystkie przyjemności w życiu, ale o to, by wybrać to, co jest rzeczywiście dobre, ważne, wartościowe.

A kluczem do właściwego wyboru są słowa: „przemija bowiem postać tego świata”. W ten sposób możemy odróżnić, co tak naprawdę jest ważne, a co nie. Szymon, jego brat Andrzej czy Jakub, syn Zebedeusza mieli poukładane życie, mieli swoją hierarchię wartości, swój świat. Wszystko było na swoim miejscu. Ale kiedy przyszedł Jezus, wystarczyło jedno zdanie, żeby zostawili pracę, zarobki, rodzinę. Nagle stwierdzili, że jest coś ważniejszego, coś, za co warto to wszystko oddać. Zostawili wszystko i poszli za Jezusem. Bóg chce, byśmy wygrali swoje życie. Dlatego wtedy, kiedy tracimy właściwą hierarchię wartości, kiedy coś mniej istotnego – pieniądze, sława, władza, próżność, egoizm – zawładnie nami, warto przypomnieć sobie o tym, co najważniejsze.

Tak jak uczynił to Bóg, przypominając zabiegającym tylko wokół własnych spraw mieszkańcom Niniwy przez posłanie proroka Jonasza. Boży wysłaniec pokazał Niniwitom, ile jest warte ich dotychczasowe życie: „Jeszcze czterdzieści dni i Niniwa zostanie zburzona” – i zniknie to,

co uważaliście za ważne. Czy warto więc się tym zajmować, skoro „przemija postać tego świata”? Mieszkańcy Niniwy się nawrócili, zmienili swoje myślenie i hierarchię wartości. Pewien lekarz opowiadał, że większość pacjentów odwiedza go nie z powodu chorób, ale z powodu zatroskania, jakiego oczekują od niego. Kto z ludzi ma siłę wysłuchiwać godzinami uzalania się innych? Kto może wskazać nadzieję na sens życia i podeprzeć ją niezmięczonym ramieniem? Czy istnieje ktoś, kto potrafi nas wyzwolić od zaplątania się we własne sieci smutku, beznadziei, bezsensu, niepewności, lęku i chronicznego poprawiania i zaszywania dziur grzechów, które tak trudno na nowo uczynić siecią sumienia o sensownych kombinacjach? Jest tylko jedna osoba, której obietnica na pewno jest wiarygodna. Jezus. Dzięki Jego słowom czterech uczniów wyrwało się z poplątanego losu i odnalazło zupełnie nowy cel dla siebie. Już nie chwyтали się czegokolwiek, ale dali się pochwytać zachwyceniu Bogiem uczłowieczonym. Zostali zaproszeni do łowienia ludzkich dusz z ciemnych przepaści grzechu i rozpacz. Ale nie dla siebie, lecz dla Niego. Mam sens: zachwycić kogoś, kogo spotkam, Bogiem, nie sobą.

Fr Bogdan SDS

Spowiedź i Msza św.

Zapraszamy do udziału w polskiej Mszy św. o godz. 8:30am i 12:00pm.

Okazja do spowiedzi przed Mszą św. od godz. 11:15pm.

Korzystajmy z Sakramentu Pokuty by można było w pełni uczestniczyć we Mszy św.

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII:

Poniedziałek

– Nie ma Mszy św. Parafialnej

Wtorek – Sobota

– Msze św. o godz. 9am (po angielsku)

Piątek

– Msza św. o godz. 7pm (po polsku)

Adoracja Najświętszego Sakramentu z błogosławieństwem Eucharystycznym

– Piątek od godz. 6:15 do 6:55pm.

Sakrament Pokuty (Spowiedź)

– Piątek o godz. 6:30pm (przed Mszą św.) i w Niedzielę od godz. 11:15am (przed Mszą św.)

Niedzielną Składka (Kolekta):

Niedziela 14-go Stycznia 2024 – £648.00.
“Bóg zapłać” za wszystkie złożone ofiary i troskę o naszą parafię.

W najbliższą niedzielę (28 stycznia) nasza druga kolekta będzie na Fundację Organy.

Kalendarz Liturgiczny

W tym tygodniu wspominąć będziemy

W poniedziałek 22-go stycznia
3 Tydzień Okresu Zwykłego

We wtorek 23-go stycznia
3 Tydzień Okresu Zwykłego

We środę 24-go stycznia
Wspomnienie św. Franciszka Salezego,
biskupa i doktora Kościoła

W czwartek 25-go stycznia
Święto Nawrócenia św. Pawła, apostoła

W piątek 26-go stycznia
Wspomnienie Świętych
biskupów Tymoteusza i Tytusa

W sobotę 27-go stycznia
3 Tydzień Okresu Zwykłego

Liturgia Dziecięca

Liturgia dla dzieci w naszej parafii w jedną z niedziel każdego miesiąca. Następną Msza św. dziecięca będzie 11 lutego 2024 r. o godz. 12pm. Zapraszamy do uczestnictwa!

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Zapraszamy do udziału w adoracji Najświętszego Sakramentu w każdy piątek od godz. 6 – 6:50pm. Po zakończonej adoracji Msza św. o godz. 7pm po polsku. Podczas adoracji Najświętszego Sakramentu jest możliwość przystąpienia do sakramentu spowiedzi od godz. 6:15 – 6:50pm. Dodatkowo Sakrament spowiedzi po polsku jest jeszcze w każdą niedzielę od godz. 11:15pm.

Humor na Niedzielę

Po niedzielnej mszy rodzina wraca do domu:

- Ależ ten organista fałszował - mówi matka.

- A ksiądz strasznie przynudzał - dodaje ojciec.

Na to syn:

- A co byście chcieli za funta?!

Duszpasterskie odwiedziny - ‘Kolęda’

Jest już możliwość zaproszenia kapłana z tradycyjną „Wizytą Kolędową”, by poświęcić mieszkanie na Nowy 2024 Rok. Przygotowując się do wizyty postaramy się o stół nakryty białym obrusem, na stole umieścimy Pismo św. (jeśli takowe posiadamy), krzyż i świece. Wodę święconą kapłan przyniesie ze sobą. W rodzinach gdzie są dzieci proszę o przygotowanie trzech kolęd przez najmłodszych domowników i zaśpiewamy je na początek wizyty i w trakcie... Wszelkie zgłoszenia można robić dzwoniąc do ks. Bogdana na nr parafialny 01738 336141 lub osobiście po Mszy św.

Refleksja na temat rozumu i wiary

Dziś Europa, która niegdyś była centrum chrześcijaństwa oddala się od Boga, a niektóre zachodnie społeczeństwa całkowicie od Niego odchodzą. Chcą by Bóg zniknął z ich życia, nie zostawiając po sobie żadnych śladów. Żyjemy niestety w czasach nie sprzyjających rozwojowi wiary – w czasach relatywizmu moralnego. Ze wszystkich stron płyną do nas różne prądy liberalne, które chcą zepchnąć chrześcijaństwo do sfery życia wyłącznie prywatnego. Co chwile dowiadujemy się, że ktoś domaga się zdjęcia krzyża ze ściany w sali szkolnej, że ktoś usuwa z sądu tablice z przykazaniami. Dowiadujemy się, że ci, którzy decydują o wspólnocie europejskiej, nie zgodzili się na wprowadzenie wzmianki o chrześcijańskich korzeniach Europy do preambuły traktatu europejskiego. Ludzie ci boją się wzmianki o Chrystusie jak diabeł święconej wody, chcąc urządzać świat bez Ewangelii – a wiemy, że takie postępowanie zawsze kończy się bardzo źle: “Historia uczy, że demokracja bez wartości łatwo przemienia się w jawny lub zakamuflowany totalitaryzm” (Jan Paweł II). Wybitny angielski pisarz C.S. Lewis napisał: “Kiedyś szatan miał dużo trudniejszą pracę, bo musiał każdego człowieka kusić z osobna. Dzisiaj ma dużo łatwiej – wystarczy, że skusi dziennikarza czy polityka, który

codziennie występuje w telewizji, kształtując świadomość społeczną i oddziałując tym samym na miliony ludzi”.

Czasy, w których żyjemy bywają irracjonalne. Ludzie często nie kierują się rozumem, choć się na rozum powołują. Nierzadko wpływ na nich mają różnego rodzaju mity, wróżby, horoskopy czy religie wschodu. Natomiast Kościół zawsze był racjonalny, a religia chrześcijańska broniła rozumu przed magią, czarami i astrologią. Religia Chrystusowa nie kłóci bowiem się z rozumem.

Niektórzy mówią: „Kieruję się rozumem, więc odrzucam religię”. Tymczasem Św. Jan Paweł II mówił: „Wiara i rozum to dwa skrzydła, na których duch ludzki unosi się do wiecznej prawdy, jaką jest Bóg”. Prawie wszyscy uczeni na świecie – choć nie wszyscy są katolikami – wierzą w Boga. Wiedzą bowiem, że bez istnienia tej nadrzędnej inteligencji, racjonalny świat jest nie do wytłumaczenia i zrozumienia. Kosmos jest tak precyzyjny, jasny i logiczny matematycznie, a jednocześnie tajemniczy, że musi być dziełem Stwórcy. Świat nie mógł bowiem powstać z chaosu, ślepej i martwej materii, ale z dotknięcia boskiego, czego człowiek nie jest w stanie ogarnąć umysłem.

25 Stycznia

- Święto Nawrócenia św. Pawła

Szawel urodził się w Tarsie w Cylicji (obecnie Turcja) około 5-10 roku po Chrystusie. Pochodził z żydowskiej rodziny silnie przywiązanej do tradycji. Byli niewolnikami, którzy zostali wyzwoleni. Szawel odziedziczył po nich obywatelstwo rzymskie. Uczył się rzemiosła - tkania płótna namiotowego. Później przybył do Jerozolimy, aby studiować Torę. Gorliwość w strzeżeniu tradycji religijnej sprawiła, że mając około 25 lat stał się zdecydowanym przeciwnikiem i prześladowcą Kościoła. Uczestniczył jako świadek w kamienowaniu św. Szczepana. Około 35 roku z własnej woli udał się z listami polecającymi do Damaszku, aby tam ścigać chrześcijan. Jak podają Dzieje Apostolskie, u bram miasta “oślniła go nagle światłość z nieba. A gdy upadł na ziemię, usłyszał głos: «Szawle, Szawle, dlaczego Mnie prześladujesz?» - «Kto jesteś, Panie?» - powiedział. A On: «Jestem Jezus, którego ty prześladujesz».

Wstań i wejdź do miasta, tam ci powiedzą, co masz czynić» (Dz 9, 3-6). Po tym nagłym, niespodziewanym i cudownym nawróceniu przyjął chrzest i zmienił imię na Paweł. Po trzech latach pobytu w Damaszku oraz krótkim pobycie w Jerozolimie odbył trzy misyjne podróże. Św. Paweł, nazywany Apostołem Narodów, jest autorem 13 listów do gmin chrześcijańskich, włączonych do ksiąg Nowego Testamentu. W Rzymie zginął śmiercią męczeńską przez ścięcie mieczem w tym samym roku co św. Piotr Apostoł (67 r.). W IV wieku szczątki Pawła Apostoła złożono w grobowcu, nad którym wybudowano bazylikę św. Pawła za Murami.